

[Mette Madsen]

Højskolesangbøgen, uden at KODA griber ind. Det eksempel har også vist, at en åben iagttagelse af, hvordan den gældende lov administreres, altid vil være på sin plads.

Der er som sagt behov for en ajourføring af lovgivningen, og vi vil se på det færdige arbejde fra det udvalg, kulturministeren har nedsat, og vi vil også på den baggrund være med til at se på en lovrevision. Bl.a. ser vi frem til en ændring af genretabellen, og vi ser også frem til at få lettet KODAs rettighedshavere for den 10 pct.s afgift, de ene af alle rettighedshavere er pålagt, og som et stort flertal i kulturudvalget, hvilket også dækker et flertal i folketinget, med den daværende kulturministers tilslutning vedtog, da musikloven blev revideret sidst. Nu kunne det teknisk ikke lade sig gøre at få den vedtagelse igennem under musikloven, og jeg ved også godt, at denne ændring skal foretages i forbindelse med revision af teaterloven og en samtidig revision af loven om Det kgl. Teaters kapel og den kulturelle fond, men jeg har med formandens tilladelse lige taget det med i dag, for det er et ophavsretligt spørgsmål, og mange, mange mennesker ser frem til at få det klaret af.

Så vil jeg gerne slutte med at takke fru Birte Weiss for de klare eksempler, hun lagde frem på den benhårde økonomiske virkelighed, der gælder for en meget stor del af danske kunstnere.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil starte med at sige, at vi i SF ikke så meget betragter ophavsretten som en beskyttelse af den private ejendomsret, som vi betragter den som et regelsæt, hvorefter der udbetales vederlag for benyttelsen af kunstværker, som kunstneren muligvis og muligvis ikke har afstået og en gang har fået et engangsbeløb for og derefter ikke får mere for, hvis man ikke har ophavsretslovgivningen.

I øvrigt vil jeg sige, at SF er enig med fremskridtspartiet i, at der på grund af den teknologiske udvikling er opstået mange problemer med at administrere ophavsretslovgivningen. Det har f. eks. vist sig ved, hvor svært det har været at finde frem til bestemmelser og aftaler om vederlag for udsendelser i Danmarks Radio, som benyttes i undervisningsejemed, og ved, at selve revisionen af

ophavsretsloven, som ministeren også sagde før, har trukket meget i langdrag.

Men når det drejer sig om, hvordan ophavsretten skal forvaltes og fortolkes, hører enigheden mellem os og fremskridtspartiet meget brat op. Fremskridtspartiets beslutningsforslag drejer sig jo i virkeligheden om at fratage en del mennesker det meste af ophavsretten til deres litterære og kunstneriske frembringelser og om i løbet af nogle år at få opsagt de internationale aftaler på området, hvorved danske forfattere og andre kunstnere komplet mister deres rettigheder i udlandet.

Det kan godt være, at man i et andet demokratisk – socialistisk – samfund kunne finde andre måder at tilgodese kunstnere på, f. eks. gennem en kunstnerløn, men i det kapitalistiske Danmark og i andre kapitalistiske lande vil en ophævelse af ophavsretten enten betyde, at danske kunstnere og andre kunstnere ikke længere har mulighed for at lave kunst – og det vil måske ikke genere fremskridtspartiet særlig meget – eller at der vil blive behov for en stor stigning i de beløb, som stilles til rådighed for de forskellige kunststøtteordninger, og det vil fremskridtspartiet jo heller ikke være med til. Kunststøtteordningerne kan i øvrigt, uanset hvor fornuftigt man forsøger at forvalte dem, aldrig give kunstnerne den samme sikkerhed for indtægt som ophavsretsbestemmelserne.

Det, man naturligvis må ønske sig, er en ophavsretslovgivning, der sikrer kunstneres rettigheder og er let at administrere, og det er såmænd svært nok at finde frem til sådan en. Men det er betydelig vigtigere at sætte kræfter ind på det end på at diskutere fremskridtspartiets kulturlovgivning, og det er rimeligt at benytte lejligheden, som andre ordførere også har gjort det, til at spørge kulturministeren, hvor langt de forhandlinger, som foregår om undervisningsudsendelser og andre udsendelser, mon er nået, og hvordan det går med tankerne om sletning eller ikke-sletning af bånd fra udsendelserne. Det er et lille hjørne af ophavsretslovgivningen, men det er et hjørne, der jo har, så vidt jeg har forstået, voldt en del besvær.

Så vil jeg til sidst sige, at det er da muligt, at ophavsretten af og til forvaltes meget stift, og det må vi undersøge nærmere i udvalget. F. eks. er det eksempel, som fremskridtspartiet anfører, med afsyngelse af Højskolesang-